

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Bc. J. Č.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 5. 2019, sp. zn. 41 A 45/2018,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně vyhlášeného dne 22. 5. 2019 ve věci vedené pod sp. zn. 41 A 45/2018; tímto rozsudkem byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být meritorně projednána. Dospěl přitom k závěru, že stěžovatel podal kasační stížnost předčasně.

[3] Stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu zaslal pouze blanketní kasační stížnost, v níž spisovou značkou označil řízení, v němž měl být vydán rozsudek nyní napadený blanketní kasační stížností. Dotazem u Krajského soudu v Brně Nejvyšší správní soud zjistil, že v uvedené věci nebyl rozsudek dosud písemně vyhotoven, a tudíž ani doručován účastníkům.

[4] Rozsudek krajského soudu lze napadnout kasační stížností ve lhůtě do dvou týdnů po doručení napadeného rozhodnutí [§ 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Z ustanovení § 102 s. ř. s. dále vyplývá, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti *pravomocnému* rozhodnutí krajského soudu; právní moc rozsudku je přitom spojena s jeho doručením (§ 54 odst. 5 s. ř. s.). Ustanovení o lhůtě k podání kasační stížnosti přitom nelze interpretovat jen jako stanovení nejzazšího okamžiku, kdy může být kasační stížnost podána; nýbrž také jako stanovení počátku běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (ostatně ve vztahu k tzv. opomenutým osobám

zúčastněným na řízení zákon výslovně stanoví, že lhůta začíná běžet *ode dne* doručení rozhodnutí posledního z účastníků). Dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti tedy počíná stěžovateli běžet až po doručení napadeného rozsudku krajského soudu (srov. obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2018, č. j. 6 As 165/2018 – 11).

[5] Ostatně rozšířený senát Nejvyššího správního soudu již ve svém usnesení ze dne 4. 11. 2003, č. j. 1 As 4/2003 - 48, dospěl k závěru, že proti usnesení krajského soudu ve správním soudnictví, jež pro nedoručení nenabýlo právní moci, nelze brojit kasační stížností, resp. že je předčasná, a musí být proto odmítnuta (předtím usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2003, č. j. 7 As 8/2003 - 41). V citovaném usnesení tento závěr rozšířený senát spojoval právě s důsledkem doručení spočívajícím v nabytí právní moci příslušného rozhodnutí (výslovně přitom odkazoval na § 54 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.).

[6] Uvedený závěr odpovídá i smyslu a účelu stanovení počátku běhu lhůty k podání kasační stížnosti. Kasační stížnost má již při svém podání obsahovat všechny náležitosti (srov. § 106 odst. 3 s. ř. s.), včetně kasačních námitek, které pochopitelně nelze formulovat dříve, než se stěžovatel seznámí s písemným vyhotovením rozsudku a jeho odůvodněním. Kasační stížnost stěžovatele takové náležitosti obsahovat nemohla, neboť napadený rozsudek nebyl dosud písemně vyhotoven a rozeslán. Nejvyšší správní soud by při běžném postupu v řízení, v němž by vyzval stěžovatele k doplnění blanketní kasační stížnosti, mohl stěžovateli upřít právo na odstranění jejích případných vad, pokud by lhůta k podání kasační stížnosti začala plynout (nebo dokonce i mohla uplynout) dříve, než by byl napadený rozsudek vyhotoven a stěžovateli doručen.

[7] V nyní projednávané věci ještě vůbec nedošlo k písemnému vyhotovení rozsudku krajského soudu. Stěžovatel proto bude mít možnost napadnout rozsudek kasační stížností ve lhůtě dvou týdnů od okamžiku, kdy mu bude krajským soudem řádně doručen, a tedy nabude právní moci (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

[8] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl jako předčasnou.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. června 2019

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu